

اگر متحدانه برنخیزیم؛

فرخنده‌های دیگری در آتش بی‌داد بنیادگرایی خواهند سوخت!

بازهم موخس‌ترین بربریت در برابر زن در یک کیلومتری ارگ، وجدان‌های بیدار را تکان داد. فرخنده ۲۸ ساله را جهالت‌پیشگان درنده به اتهام واهی قرآن‌سوزی در حضور پولیس جبرکُش کرده، تن توت‌توت‌اش را به آتش کشیدند. هرچند ملا نیازی، سیمین غزل حسن‌زاده، حشمت استانکزی، زلمی زابلی و چند نایسان دیگر به‌صورت علنی پُرپرشدن فرخنده را مورد تایید قرار دادند، اما واقعیت این است که جمع وسیع از به‌اصطلاح مقامات دم و دستگاه مشبوع از جنایتکاران و جاهلان از این فاجعه حظ بردند. اما خوشبختانه اکثریت مردم ما که فریب و دغلكاری‌های تیکه‌داران دین و وطن را که چندین دهه است با تمام وجود درک می‌کنند، با واکنش سریع و یک‌صدا در مقابل این عمل هیتلری، دهان ملا جاسوسک‌های رژیم ع و غ و سایر اوباشان پلید شان را چنان بستند که در اولین دقایق شرمنده به جایگاه ننگین خود نشستند و سکوت اختیار نمودند.

پُرپرشدن فرخنده‌ها تصادفی نبوده، بلکه محصول فرهنگ خاین‌نوازی و تحیب آدمکشان است که چندین دهه و بخصوص طی چهارده سال گذشته در کشور حاکمیت داشته‌است. فرخنده در یک عمل از قبل برنامه‌ریزی شده قربانی گردید تا چند تیکه‌دار جهاد و اسلام که این روزها پیاپی عربده می‌کشند، درنده‌خوبی شان را به رخ ملت کشیده، آنان را به تمکین و قبول سلطه پرخون و خیانت شان وادار نمایند.

دولت خیله‌خند فعلی که از این حادثه و بی‌کارگی نیروهای امنیتی آبرویش را رفته دید، تحت تاثیر افکار عامه چند اوباشی را که در قضیه دخیل بودند، دستگیر کرد تا موج اعتراضات را مهار سازد. اما مردم ما که بارها شاهد فجایع تکانه‌دهنده از این قبیل بوده‌اند، به خوبی می‌دانند که قاتلان منفور فرخنده و فرخنده‌ها هرگز بدون حمایت سرجنایتکاران حاکم، دست به یکچنین اعمال وحشتناک زده نمی‌توانند. شرف بغلانی پلید که با افتخار از دست‌داشتن در سلاخی فرخنده سخن گفت، از لچک‌های معلوم‌الحال جمعیتی است که قرار معلوم در نهادهای امنیتی فعال بوده‌است. اگر دولتی نسبتاً ملی و متعهد به عدالت در کشور روی کار می‌بود، باید اولتر از همه آن مقامات نامحترم و خاینی را مورد بازخواست قرار می‌داد که هزاران شرف لمپن و دزد را در پولیس و اربکی و امنیت ناملی وارد ساخته، دست شان را در ستم بر ملت باز گذاشته‌اند. اگر دوتن از عاملان اصلی قضیه تجاوز جمعی بر زنان در پغمان در پناه سیاف و نظایرش آزاد گذاشته نمی‌شدند، اگر عوامل تیره‌روزی هزاران خواهر و مادر نگونبخت ما در گوشه و کنار کشور به جزای اعمال شان می‌رسیدند، دیگر هیچ‌گاه فرخنده قربانی بعدی نمی‌شد.

جو معافیت جنایتکاران درجه اول از عدالت و سکوت و خواب بودن ملت، باعث شده که ع و غ به‌مثابه زوج نامیمون با لشکری از مقامات وجدان‌خفته با بی‌تفاوتی تمام درحالی به پایوازی باداران امریکایی شان بروند که از یکسو خون ملت از تماشای صحنه‌های عذاب‌ناک دریده‌شدن فرخنده به جوش آمده و از سوی دیگر ۳۱ هموطن فقیر هزاره ما در چنگ داعشیان آدمخوار قرار داشته خانواده‌های شان زجر می‌کشند. هموطنان دردمند!

تا هنگامی که رهبران جانی و وطن‌فروش در قدرت بوده و سرنوشت ملت را سوار بر سرپنجه اربابان خارجی شان به بازی گیرند، عصمت و جسم خواهران و مادران و دختران و پسران ما از دستبرد و سبیت سگان شکاری شان در امان نخواهد بود. امریکا و متحدانش دیروز نوکران شان را تحت نام تنظیمی و طالبی به جان ملت انداختند، حال تلاش‌های جدی را برای روی کار آوردن قصابان انسان تحت نام داعش آغاز کرده‌اند تا وطن و مردم ما را عمیق‌تر در غل و زنجیر ستم و جهالت بیچانند. آنان می‌کوشند که نسل جوان ما را در فقر و اعتیاد و تاریکی و جهل فرو برند تا زمینه سربازگیری برای غلامان شان مساعد گردد.

پس بیایید یک‌صدا تماشگرگی و سکوت را با فریاد استقلال، آزادی، دموکراسی و عدالت اجتماعی بشکنیم. اگر امروز تن یک زن را در قلب کابل در برابر چشمان همگان دریده به آتش جهالت کشیدند، فردا نوبت خواهر و مادر من و توست. اگر متحدانه برپا نشویم، فرخنده‌گان دیگری پیاپی در آتش بی‌داد بنیادگراییان و صاحبان خارجی شان خواهند سوخت.

«حزب همبستگی افغانستان» همصدا با مردمش این رویداد فجیع را به شدت تقبیح کرده، صمیمانه از تمامی مردم رنج‌دیده و وطن‌دوست می‌طلبد تا خشم و غلیان درونی شان را به نیرو بدل کرده، در عمل علیه آدم‌کشان معلوم‌الحال بپاخیزند. موقع آن است که یک مشت شده نگذاریم خون نجیب فرخنده پامال مصلحت‌های خایبانه حاکمان مزدور گردیده فردا خواهرکان دیگر ما طعمه گرگان هار گردند.

حزب همبستگی افغانستان

۳ حمل ۱۳۹۴ - ۲۳ مارچ ۲۰۱۵

کابل